

3 Temps de canvis

TASQUES INTERMÈDIES

- Descriure els canvis físics i de caràcter d'una persona
- Explicar els estius de la infantesa i de la joventut
- Comentar les activitats quotidianes abans i després d'un canvi de vida

TASQUES FINALS

- Presentar un cartell amb la descripció d'un joc de la infantesa
- Fer una descripció de quan eres petit, llegir les que han fet els companys i endevinar a qui correspon

Records d'abans

A. Llegeix les paraules següents i relaciona-les amb els objectes de les fotografies.

TELÈFON
FLEX
CASSET
MÀQUINA D'ESCRIURE
DISQUET
CINTA DE VÍDEO
RODET DE FOTOGRAFIA

B. Quins objectes de la fotografia reconeixes? En quins anys es feien servir? Encara s'utilitzen? Parla'n amb un company.

C. Llegeix la llista següent. Escriu el primer que et suggereixi cada concepte i explica quin record t'evoca. Compara les teves respostes amb les del teu company.

una olor
un color
un menjar
una cançó
un joc
una persona

D. Relaciona les característiques següents amb una o més etapes de la vida. Parla'n amb un company.

FER PANXA PORTAR APARELLS A LES DENTS PORTAR ULLERES TENIR COMPLEXOS
SER CONSERVADOR TENIR VERGONYA DUR BARBA
TENIR GRANS TENIR ARRUGUES FER GAMBERRADES

INFÀNCIA ADOLESCÈNCIA EDAT ADULTA VELLESA

No hem canviat gens!

A. Llegeix els missatges que s'escriuen les persones de les fotografies i identifica-les segons les descripcions que fan. Comprova el resultat amb el del teu company.

 la colla de l'institut
última vegada avui a les 20:30

Marc Ei, gent! Mireu què he trobat! Dues fotos, una de quan anàvem a l'institut, i l'altra de fa un any. L'Alba, però, no hi és!

Sandra Que fort! Com hem canviat! Fèiem molt bona cara quan érem joves!

Damià I ara encara fem bona cara, no som tan vells! Només han canviat algunes coses... Ostres! Heu vist la Sandra? Duia els cabells arrissats! Era molt tímida i tancada! En canvi ara porta els cabells llisos i és molt oberta! 🙌

Emma Sí, i jo portava aparells a les dents, sempre tenia grans i era molt baixa! Per sort, ara ja no porto aparells, no tinc grans..., però encara sóc baixa! 😞

Enric I tu, Marc, portaves ulleres! No me'n recordava. I eres molt xerraire! I tenies cabells! 😔 Ara ja no en tens, t'has quedat calb! Però ets molt atractiu, eh!

Marc Gràcies! Abans sí que era atractiu... però tenia molts complexos! Ara duc lentilles i m'he engreixat. Faig panxa i abans no en feia. 🤔 I tu i el Damià esteu igual: prims, alts...

Sandra Sí, i recordo que abans tots dos duïen els cabells curts i feien la mateixa cara de dolents. Però en Damià era moreno i l'Enric, ros. I ara tots dos porten barba! I l'Enric té els cabells castanys!

Damià Però jo duïa una arracada a l'orella! Ara ja no l'hi duc! I soc més vergonyós!

Emma És veritat. Abans fèieu moltes gamberrades. Ara ni l'un ni l'altre sou tan gamberrós!

Enric Jo diria que som més conservadors! Potser és l'edat!

Sandra Sí, home! Tu, Damià, ara portes cua, i abans no en duïes! Ets supermodern! 😂

Marc Quan torni l'Alba de Chicago, ens hem de fer una foto tots sis! Ara hi falta la rossa de la colla!

B. Torna a llegir els missatges, fixa't en les descripcions de cada persona i completa el quadre següent. Qui ha canviat més?

	abans	ara
Sandra	duia els cabells arrissats	porta els cabells llisos
Emma		
Marc		
Enric		
Damià		

- C. Subratlla els adjectius que expressen el caràcter, en els missatges de l'activitat B, i, amb el company, expliquen-vos com sou. Teniu coses en comú?
- D. Llegeix la declaració de l'actor Jordi Díaz. Què creus que va fer per obtenir el paper de la seva vida? Parla'n amb un company.

"Fer el personatge més important de la meua carrera artística va ser molt dur físicament."
Jordi Díaz - actor

- ☐ Es va rapar al zero.
- ☐ Es va tenyir de ros platí.
- ☐ Es va aprimar quinze quilos.
- ☐ Es va fer un tatuatge a l'esquena.
- ☐ Es va engreixar vint quilos.
- ☐ Es va deixar els cabells molt llargs.
- ☐ Va deixar de fumar de cop.

Jo crec que es va rapar al zero.
Vols dir?

Va ser difícil entrar a treballar a la televisió?
Passava per una època de la meua carrera en què em plantejava deixar córrer el món de la interpretació. Tenia 25 anys i no trobava feina com a actor. Em van oferir el paper del Fede a la sèrie de TV3 *El cor de la ciutat* en el moment just. Va ser un regal.

Com era el teu personatge?
En Fede era un fotògraf guapo, bastant penques i gamberro, però en el fons era una bona persona. No volia lligams amb les dones. Era un immadur. El personatge es va fer molt popular i em van proposar de seguir a la segona temporada de la sèrie, però m'havia d'engreixar 20 quilos i dur una barba molt llarga. I ho vaig acceptar.

I com et veies quan et miraves al mirall?
Feia molta panxa i també feia ulleres tot el dia. Estava molt lleig, perquè no era jo, estava molt gras. Duïa una barba llarguíssima, que odiava. No m'agradava gens perquè amb aquella barba feia molt mala cara. El caràcter em va canviar: era molt antipàtic amb la gent, m'enfadava de seguida.

F. Fixa't en les formes de l'imperfet d'indicatiu dels textos de les activitats A i E, i escriu la conjugació dels verbs del quadre. Llegeix les formes verbals en veu alta i marca on cau l'accent. Fes-ho amb un company.

portar	portava...
voler	
tenir	

ser	
fer	
dur	

 PISTA 15 G. Escolta el diàleg entre dos seguidors de la sèrie *El cor de la ciutat* que comenten com ha canviat l'actor amb el temps. En parelles, una persona anota com era abans i l'altra, com és ara. Comproveu en quina cosa no ha canviat.

TASCA INTERMÈDIA En grups. Duu a classe una foto d'algué que ha canviat en els últims anys (un familiar, un amic, un actor...), ensenya-la als teus companys i descriu com és ara i com era abans. De totes les fotos, qui ha fet el canvi físic més important?

Postals d'estiu

A. Quina de les activitats següents relaciones amb les teves vacances de petit? Comenta-ho amb un company.

ANAR AMB BICICLETA

ACAMPAR

ANAR DE COLÒNIES

VISITAR CIUTATS

JUGAR AL CARRER A TOCAR I PARAR

TREBALLAR

SALTAR A CORDA

FER CASTELLS DE SORRA

C. Fixa't en les formes del verb **soler** ressaltades als textos anteriors i completa el quadre següent. Després, amb el teu company, llegiu les formes en veu alta.

present d'indicatiu	imperfet d'indicatiu
sols	solies
sol	
soleu	solíeu

D. Busca als textos de l'activitat B una estructura per expressar accions freqüents o repetides i completa el quadre següent. Hi ha un equivalent en la teva llengua?

soler + infinitiu = + a + infinitiu

B. En grups de quatre. Cada persona llegeix un text i hi busca la informació per respondre les preguntes del quadre. Després explica el text als companys del grup. Us identifiqueu amb algun dels textos?

1. QUÈ SOLIA FER DURANT LES VACANCES?
2. COM S'HO PASSAVA?
3. QUINA ANÈCDOTA RECORDA?

| Publicat: 09:44

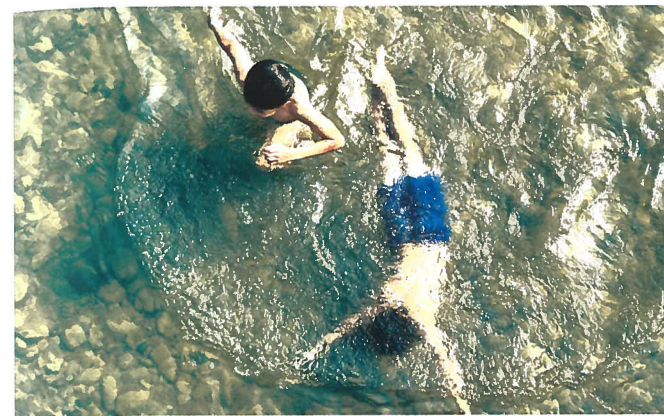
Jo no acostumava a marxar per vacances. Després de Sant Joan, quan s'acabava l'institut, em posava a buscar feina. Necessitava treballar durant els dos mesos d'estiu per tenir una mica de diners. **Solia** treballar de pintor amb el meu oncle. Era una feina molt dura. **Solíem** treballar més de 8 hores al dia. I acabava el dia molt cansat, però guanyava diners! Recordo un estiu que vaig treballar de tot: treballava de pintor als matins, feia de cangur alguns vespres i el cap de setmana ajudava en un bar. Va ser un estiu llarg i cansat, però vaig estalviar diners per comprar-me la primera moto. Ara no **solc** treballar a l'estiu. Tinc un mes de vacances i amb la família **solem** viatjar amb l'autocaravana que tenim.

E. Escolta el reportatge de la ràdio sobre els inicis del turisme als Països Catalans i marca l'opció correcta.

1. La intenció del reportatge és
 - ☐ a. fer publicitat de les costes i platges del Mediterrani.
 - ☐ b. descriure la bellesa de les platges dels Països Catalans.
 - ☐ c. explicar com va començar el turisme als anys 60 i 70.

| Publicat: 10:22

Quan començava l'estiu, els meus pares em portaven a mi i al meu germà a casa dels avis, al poble. Era molt divertit, perquè podíem fer tot el que volíem. Cada dia era igual: acostumàvem a llevar-nos tard, esmorzàvem i sortíem a jugar al carrer amb altres nens del poble. Jugàvem a pilota, a córrer, o agafàvem la bicicleta per voltar pel poble. Quan feia molta calor, anàvem al riu perquè al poble no hi havia piscina. Recordo que el meu germà **solia** banyar-se despullat. Un dia algú li va prendre la roba mentre ens banyàvem al riu. Va tornar al poble mort de vergonya! Avui dia els meus fills **solen** preguntar-me com eren les meves vacances al poble, i sempre els dic: molt diferents de les vostres!

| Publicat: 09:44

2. Els turistes venien a les platges dels Països Catalans perquè
 - ☐ a. tothom hi venia.
 - ☐ b. als seus països no hi havia platges.
 - ☐ c. no era lluny dels seus països i era barat.
3. El boom turístic als Països Catalans va fer
 - ☐ a. canviar els hàbits dels habitants dels pobles turístics.
 - ☐ b. augmentar els preus dels habitatges dels pobles turístics.
 - ☐ c. créixer la població dels pobles turístics.

| Publicat: 12:30

Què feia de vacances, abans? Si no veig fotos penjades a Instagram, no me'n recordo! És broma! Cada mes de juliol acostumava a anar de colònies quinze dies amb altres nens a una casa de colònies, al mig del bosc. Els primers dies no m'agradava gaire perquè no teníem ni mòbils, ni tauletes, ni plays, ni tele, però després ens ho passàvem molt bé: els monitors **solien** muntar activitats molt divertides i ens oblidàvem completament de les pantalles. A més estàvem molt ocupats: cada dia ens fèiem el llit, netejàvem el lavabo, paràvem taula, rentàvem la roba... Però també recordo que quan tornava a casa tenia tantes ganes de jugar a la play que em passava una setmana sencera jugant-hi!

Quan era petit, els meus pares acostumaven a llogar un apartament a Salou. Hi anàvem els meus pares, els meus germans i la meva àvia. Era un apartament que tenia una piscina comunitària i era molt a prop de la platja. Acostumava a passar gairebé tot el dia a l'aigua: a la platja o a la piscina. Havent dinat, feia els deures de l'escola. Als vespres, els meus pares **solien** sortir a fer un gelat i els meus germans i jo ens quedàvem a l'apartament i jugàvem a cartes amb la nostra àvia. Era una època molt feliç, perquè els dies eren llargs i no hi havia obligacions. Recordo que un estiu vaig conèixer una noia que també estiujava a Salou i ens vam fer un petó. El meu primer petó.

4. Les turistes solien dur una peça de roba molt poc usual en aquella època:
 - ☐ a. les sandàlies.
 - ☐ b. el biquini.
 - ☐ c. la minifaldilla.

TASCA INTERMÈDIA Escriu un text en què expliquis què solies fer durant les vacances quan eres més jove. Penja'l a la xarxa social que comparteixes amb els companys. Penja-hi també alguna foto d'aquella època, si és possible. Llegeix els missatges dels companys, comprova si solíeu fer activitats similars i comenta-ho.

Tot és proposar-s'ho!

A. Molta gent vol canviar de vida, però no ho fa. De les excuses de la llista següent, per no canviar de vida, quines creus que són les tres més utilitzades? Parla'n amb el teu company.

 B. Escolta l'entrevista del programa *Canvis radicals* i comprova si les excuses que has marcat són les que s'acostumen a dir. Escriu quines altres excuses es poden dir, per no atrevir-se a trencar amb les rutines.

- ☐ Tinc un gos.
- ☐ Tinc feina fixa.
- ☐ No tinc edat per fer-ho.
- ☐ Tinc una hipoteca.
- ☐ No tinc diners.
- ☐ Tinc fills petits.
- ☐ No tinc temps.
- ☐ Em fa mandra.

E. Llegeix els testimonis que alguns oients han escrit al fòrum del programa *Canvis radicals*. Segons la teva opinió, qui ha fet el pas més valent? Parla'n amb un company.

Gina Turull

Jo **abans** treballava en una companyia internacional, guanyava molts diners, comprava roba cara, viatjava molt sovint, menjava cada dia al restaurant, tenia molts coneguts, sortia a les nits, tenia amants... En definitiva, **en aquella època**, jo tenia la vida que moltes persones desitgen. Però **des de feia temps** que em faltava alguna cosa. En un viatge de feina a l'Argentina, vaig conèixer l'home que va fer canviar la meua vida. Vaig deixar la feina i em vaig traslladar a viure amb ell a un poble del sud de l'Argentina. He après a viure d'una altra manera: més a poc a poc; he conegut una altra cultura, i n'estic encantada. Hi ha gent que no entén el meu canvi de vida, però realment és el que m'agrada i em fa sentir viva. Trobo a faltar la meua família i els amics, però gràcies a l'Skype parlem gairebé cada dia.

Laia Gallifa

La meua filla va marxar a estudiar a Suècia als vint anys. Va conèixer un noi suec i s'hi va quedar a viure. Jo, **en aquell temps**, treballava de bibliotecària, vivia sola, no tenia responsabilitats i tenia molta vida social. Era una dona feliç. Fins que la meua filla es va quedar embarassada. **Durant un temps** no sabia què fer. Volia estar a prop del meu net, però vivia molt lluny i jo tenia la vida a Figueres. Em feia por començar una vida nova, perquè tenia 63 anys. Però vaig prendre la decisió: vaig deixar la feina, vaig llogar el pis i em vaig traslladar a Suècia. No ha sigut gens fàcil. He après una nova llengua i una nova cultura, he llogat un petit estudi a prop de casa de la meua filla i he començat a fer unes hores a la biblioteca del barri on visc.

Àlex Ros

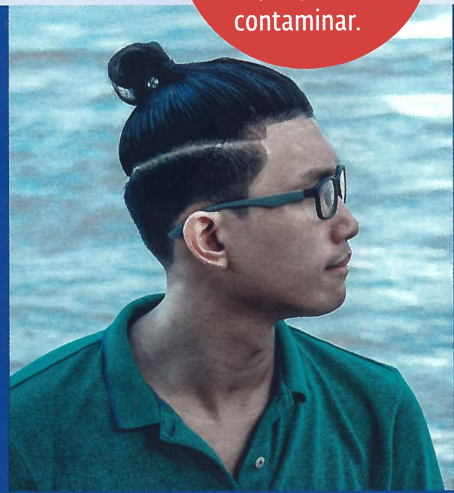
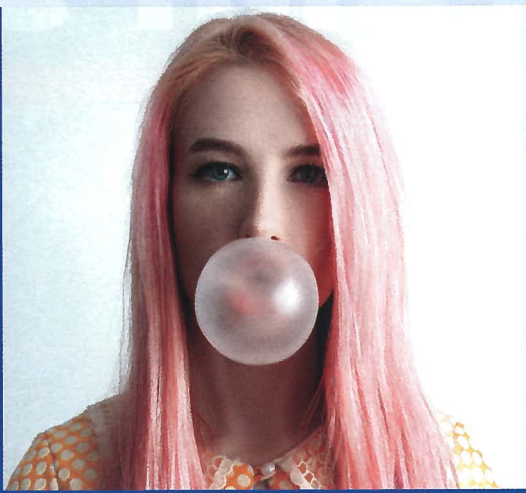
El meu canvi ha estat realment un canvi de forma de vida. **Quan era petita** em deia Alexandra i era una nena molt maca: era rossa, amb ulls blaus, prima i molt simpàtica. Duia vestits que em feia la meua mare, que era modista. Però jo volia vestir com el meu germà i jugar a pilota. **En aquell moment** no sabia què em passava, però no estava content amb el meu cos de nena i els meus pares veien que no era feliç. Un dia els meus pares van parlar amb mi i em van dir si volia tenir un cos de nen. Vam anar a un especialista i a partir d'aquell dia va començar el procés de canvi de sexe. Ja han passat uns quants anys de tot allò i han canviat moltes coses. He estudiat. He conegut altres persones com jo i he conegut l'Anna, la meua xicota. Ara em dic Àlex i soc feliç.

C. Torna a escoltar l'entrevista i marca el text que resumeix millor la història de la Marcel·la Vidal.

- ☐ 1. La Marcel·la Vidal va decidir deixar-ho tot, perquè li van oferir una feina de recepcionista al Perú. Per això als 31 anys es va vendre el pis i el cotxe, va deixar la feina que tenia i es va traslladar al Perú.
- ☐ 2. La vida de la Marcel·la Vidal era molt normal: tenia una feina fixa, vivia en un pis de propietat, tenia cotxe, etc. Però el dia a dia no la feia feliç. Per això va decidir canviar-ho tot per conèixer llocs nous al món.
- ☐ 3. La Marcel·la Vidal tenia por de canviar de vida i sempre hi havia una excusa per no fer-ho: els diners, la feina o l'edat. Al final es va adonar que, si trobava tantes excuses, significava que no volia fer un canvi.

D. Has canviat algunes de les teves rutines perquè no t'agradaven? Parla'n amb un company.

Abans anava a la feina amb cotxe i ara hi vaig amb metro perquè no vull contaminar.

 F. Torna a llegir els textos de l'activitat anterior i completa la informació del quadre següent. Pots explicar els usos dels tres temps verbals del passat? Fes-ho amb un company.

	QUÈ FEIA ABANS DE FER EL CANVI?	QUÈ VA FER?	QUÈ HA FET DES QUE HA FET EL CANVI?
Gina			
Laia			
Àlex			

 G. Fixa't en les expressions temporals ressaltades dels textos per referir-se al passat. Saps trobar un equivalent en la teua llengua? Parla'n amb un company.

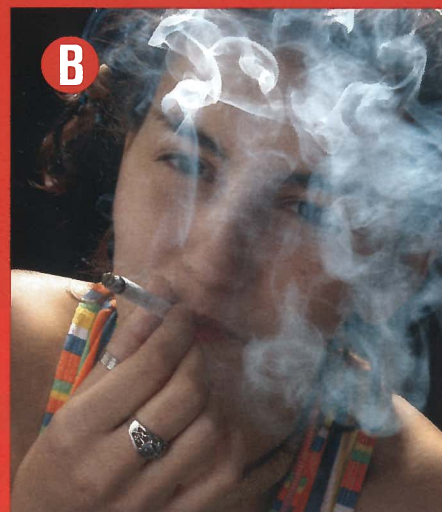
TASCA INTERMÈDIA Has fet un canvi de vida important o coneixes algú que n'ha fet algun? Explica quina vida feies / feia, què vas fer / va fer quan vas decidir / va decidir canviar i què has fet / ha fet des de llavors.

TEMPS ERA TEMPS

A Abans dels telèfons mòbils, si eres al carrer i volies avisar a casa d'un imprevist o volies quedar amb un amic, per exemple, havies de trucar des d'una cabina telefònica, que podies trobar als carrers dels pobles i ciutats, i que funcionava amb monedes.

L'aparició de la telefonia mòbil ho va canviar tot i, a poc a poc, les cabines van anar desapareixent. A Barcelona només queda una cabina antiga, que ha passat a ser una icona cultural del barri.

B Abans la gent podia fumar gairebé a qualsevol espai públic: als bars, a les discoteques, als restaurants, a la feina, als platós de televisió, a les classes, etc. Als hospitals, als avions o als trens, hi havia una zona reservada per a fumadors. A partir del 2011, amb la llei antitabac, va quedar prohibit fumar a qualsevol espai col·lectiu tancat i en alguns espais oberts com els parcs infantils.

C Durant molt de temps, l'única relació de parella possible era el matrimoni religiós entre un home i una dona. Els canvis socials van afavorir altres relacions de parella i altres formes de viure conjuntament. A l'Estat espanyol, el matrimoni civil, sense cap lligam amb l'Església, va ser possible a partir del 1978; les parelles del mateix sexe van poder-se casar a partir del 2005, i a Catalunya, el 2017, va començar a funcionar el registre de parelles estables, una nova manera de confirmar la convivència entre dues persones sense estar casades.

D A la Declaració Universal dels Drets Humans es diu que el dret de vot ha de ser universal i igual entre homes i dones. Però això no ha estat sempre així. Durant molts anys, els únics que podien votar eren els homes. Les coses van canviar gràcies a la lluita de moltes dones a favor del seu dret de vot. A Catalunya, al País Valencià i a les Illes, les dones van poder votar per primera vegada a les eleccions de 1933; a la Catalunya del Nord, les dones van votar per primer cop el 1945; i a Andorra, les primeres eleccions en què van participar les dones es van fer el 1971.

A. En grups de quatre. Cada persona llegeix un text i l'explica als companys del grup. Després comenteu les informacions.

No sabia que abans es podia fumar a tot arreu.

Que fort!

Quina diferència!

B. Llegeix els títols següents i marca quin és el més adequat per a cada text. I tu, quin títol posaries a aquests articles? Comenta-ho amb un company.

- ☐ Monedes per a les cabines telefòniques.
- ☐ Cues per trucar des de la darrera cabina telefònica.
- ☐ La llei antitabac va fer disminuir el nombre de fumadors.
- ☐ Fumar a tot arreu era possible.
- ☐ L'únic matrimoni vàlid actualment és per l'Església.
- ☐ Formes de viure en parella legalment vàlides.
- ☐ Un camí llarg per aconseguir el dret de vot de les dones.
- ☐ El 1933 les dones van votar per primer cop a tot el món.

text A:

text B:

text C:

text D:

C. Escolta la tertúlia d'un programa de ràdio en què parlen d'alguns costums socials que han canviat. Marca els canvis de què parlen. Quin et sorprèn més? Parla'n amb els teus companys.

- ☐ No portar cordat el cinturó de seguretat
- ☐ Gravar la música en casset
- ☐ Haver de demanar permís al pare o al marit per treure's el carnet de conduir
- ☐ Mirar els mapes de carreteres en paper
- ☐ Anar amb moto sense casc
- ☐ No poder estudiar català a l'escola

D. Pensa en algun canvi en la manera de fer o de viure de la gent del teu país o d'algun lloc que coneguis i explica'l als companys.

GRAMÀTICA

Imperfet d'indicatiu

Usem l'imperfet d'indicatiu per:

– descriure com eren les persones o les coses en un passat.

Abans la Mireia **era** molt tímida i tancada.

Quan tenies quinze anys, **portaves** ulleres i **duies** els cabells arrissats.

– descriure una situació del passat, habitual o repetida.

Quan **festejàvem** ens **trucàvem** cada dia dues o tres vegades.

Jo abans **guanyava** molts diners, **viatjava** molt sovint, **menjava** cada dia en un restaurant i **tenia** molts amics.

portar	voler	tenir	ser	fer	dur
portava	volia	tenia	era	feia	duia
portaves	volies	tenies	eres	feies	duies
portava	volia	tenia	era	feia	duia
portàvem	volíem	teníem	érem	fèiem	dúiem
portàveu	volíeu	teníeu	éreu	fèieu	dúieu
portaven	volien	tenien	eren	feien	duien

Soler i acostumar

Els verbs **soler** i **acostumar** serveixen per expressar accions freqüents o repetides, i es posen davant de l'infinitiu que expressa l'acció. El verb **acostumar** va sempre seguit de la preposició **a**.

Quan érem petits, **solíem** anar de colònies a l'estiu. = Quan érem petits, **acostumàvem a** anar de colònies a l'estiu.

Passat perifràstic d'indicatiu / perfet d'indicatiu / imperfet d'indicatiu

Usem el passat perifràstic d'indicatiu i el perfet d'indicatiu per explicar situacions acabades en el passat: la situació a què ens referim va passar o ha passat en un moment que es va acabar o s'ha acabat.

Usem l'imperfet per descriure les qualitats o les característiques d'una persona o d'un objecte, i per descriure una situació del passat, habitual o repetida.

Jo abans **treballava** en una companyia internacional, **guanyava** molts diners, **comprava** roba cara, **viatjava** molt sovint, **menjava** cada dia al restaurant, **tenia** molts coneguts, **sortia** a les nits... **Era** una dona atractiva: **duia** els cabells arrissats i llargs i **tenia** les cames molt llargues.

En un viatge de feina a l'Argentina, **vaig conèixer** l'home que **va fer** canviar la meua vida. **Vaig deixar** la feina i **em vaig traslladar** a viure amb ell a un poble del sud de l'Argentina. **He après** a viure d'una altra manera: més a poc a poc; **he conegut** una altra cultura, i n'estic encantada.

LÈXIC

1. Completa els verbs per descriure una persona.

2. Completa el mapa conceptual.

FER mala cara

TENIR

DUR

SER

FONÈTICA

1. Llegeix les formes de l'imperfet d'indicatiu i marca'n la síl·laba tònica. Després, escolta l'àudio i verifica si ho has fet bé.

1. parlava	4. solia	7. cantaves	10. sortien
2. tenies	5. jugaven	8. sortia	11. podia
3. dormien	6. volien	9. volies	12. tenien

2. Llegeix les formes de l'imperfet d'indicatiu i marca'n la síl·laba tònica. Després, escolta l'àudio i verifica si ho has fet bé. Quina diferència hi ha amb les formes de l'activitat anterior?

1. duia	6. deien
2. feies	7. feien
3. deies	8. duien
4. feia	9. reia
5. reien	10. duies

3. Escolta els verbs següents i marca la persona verbal que diuen. Pots deduir la norma d'accentuació de l'imperfet d'indicatiu? Parla'n amb el teu company.

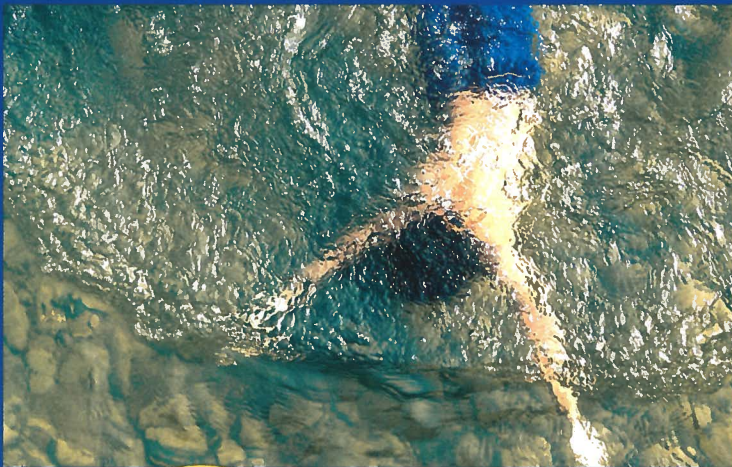
	nosaltres	vosaltres
1	fèiem	fèieu
2	volíem	volíeu
3	teníem	teníeu
4	dúiem	dúieu
5	sortíem	sortíeu
6	solíem	solíeu
7	dèiem	dèieu
8	passàvem	passàveu
9	érem	éreu
10	jugàvem	jugàveu

TASQUES

TASCA COL·LECTIVA

- A. En grups, feu una pluja d'idees dels jocs a què jugàveu quan éreu petits. Trobeu-ne alguns en comú i busqueu a internet el nom dels jocs en català.
- B. Expliqueu-vos on, quan i amb qui hi jugàveu, i si us agradava jugar-hi.
- C. Elaboreu un cartell amb tota la informació sobre els jocs i afegiu-hi alguna fotografia o algun dibuix. Podeu fer un cartell tradicional o podeu crear un cartell digital en línia.
- D. Feu la presentació del cartell. Responen les preguntes que us facin els companys, aclariu aspectes que no quedin clars, etc.

TASCA INDIVIDUAL

- A. Escull una fotografia teva de quan eres petit i escriu la teva descripció física i de caràcter d'aquella època. Comenta algun canvi des de llavors. Fes-ho amb ordinador perquè no se't reconegui la lletra.
- B. Dona el full amb el text de la descripció i la fotografia al professor, que penjarà, a la classe, el full i la foto, per separat.
- C. Llegeix la descripció dels companys i relaciona-la amb una fotografia. Després digues quin company de classe és.

Fem balanç

1. Ara sé...

Descriure com era abans algú.

Explicar rutines del passat.

Explicar canvis personals.

2. Comentarís sobre la tasca.

3. Avalua la tasca dels teus companys i comenta'ls la teva valoració.

La presentació és completa.

Utilitza continguts de la unitat.

El lèxic és adequat.

